

మానం ఆరాంగీకార నూచకంకదా? సూర్యం
మాష్టార్ని ఆ గ్రామానికి బదలీ చేయించుకొన్నారు
వాళ్ళు

ఆ రోజు నుంచి సూర్యం మాష్టారే ఆ యింటి మంచి
చెడ్డలన్నీ చూసుకోవోతున్నారు. గూరాబారం అవడం
కల్ల పెద్ద మరదలు, తోడ్లల్లదూ ఎప్పుడో సంవత్స
రానికో, రెండు సంవత్సరాలకో వచ్చి వెళ్ళిపోతుండే
వారు. సంపాదించే పెడుతున్నాడో, అప్పుచేసే పెడు
తున్నాడో కూడా రెండోకంటి వాడికి తెలియదు.
అంతెందుట? ఎవరికి ఏది ఆవసరమని అతనికి అనిపిస్తే
ముందుగా ఆయనే అడిగొని యిచ్చేసేవాడు. ఎవరూ
తనని వేరే లీ చూపించుకోకండా పోయేవాడు.

అత్తయ్యా? కాకినాడలో ఏదో సంబంధం ఉన్నట్టు
తెలిసింది. మనకమరత సరిపోతుండేమో చూద్దామా
అంటూ ఓరోజు భోజనాల తేళ కదిపారు సూర్య
మాష్టారు.

అలాగే బాబు, ఓసారి చూసిరా. నీకు నచ్చిందంటే
పిల్లను చూద్దానికి వాళ్ళను రమ్మనమను అంటూ మజ్జగ
పోస్తూ అన్నారు రామనుబ్బమ్మగారు.

ఓ మంచిరోజు చూసుకొని! అత్తయ్యా కాకినాడ
వెళ్ళొస్తాను. ఆ వెళ్ళివారి మంచి చెడ్డలు చూసి,
బాగుంటే కమలని చూద్దానికి రమ్మనమని చెప్తుతాను.
అలాగే బాబు, కుభం. క్షేమంగా వెళ్ళి లాభంగా
తీరిగిరా?

అత్తయ్యా, అత్తయ్యా ఏమిటండీ గుమ్మంలోకి అడుగు
పెట్టకుండా అంది నుంచిని తీసుకుంటూ క్యామల, ఏమిటి
బాబు పితచావా నన్ను? ఎప్పుడే తోవలకు అడుగు
పెట్టిన రామ నుబ్బమ్మగారు అడిగారు.

నాకు సంబంధం నచ్చింది. పిల్లను చూద్దానికి రమ్మన
మని వాళ్ళను చెప్పాను. ఈ రోజే బాగుండట సాయం
కాలానికి వెళ్ళివారు వస్తారు. చాలా మంచిది బాబు,
తీ బోంచేద్దువుగాని. అంది రామనుబ్బమ్మగారు.

పెండ్లి చూపులు అయిపోయాయి. పిల్లనచ్చింది.
త్వరగా ముహూర్తాలు పెట్టించెయ్యండి మాష్టారు అని
వెళ్ళిళ్ళ పెద్దచెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

తను, తలెత్తాక అడే పెండ్లి పెద్దగా నిలబడ్డం. వెళ్ళి
ఎలా చేస్తానోనని భయపడసాగారు సూర్యం మాష్టారు.
ఫరవాలేదు మాష్టారు, అడే అయిపోతుందని అప్పుడప్పుడు
నలుగురు ధైర్యం చెఫ్తూ ఉండేవారు.

పెండ్లి ఘనంగా జరిగిపోయింది. మనుగుడుపులు జరిగి
పోయాయి. పిల్లకు కావలసిన సార సామానంతా
ఘనంగా పెట్టేశారు. అప్పటికే సూర్యం మాష్టార్ని
ఇద్దరు పిల్లలు కమలకూడా వచ్చి పురుడు పోసుకు వెళ్ళింది.
పండుగులని, పబ్బాని ఒకటి తప్పితే ఒకటి జరిగి
పోతూనే ఉన్నాయి.

నాళ్ళగైదు సంవత్సరాలు కాలచక్రంతో దొర్లి
పోయాయి. కారడ వెళ్ళి కూడా ఘనంగా జరిగిపోయింది.
రామనుబ్బమ్మగారికి నెత్తిమీద నున్న బరువెంతో తీసి
నట్లయింది.

నుభ్యమధ్యను అతివృష్టి అనావృష్టివల్ల పొలాల
దెబ్బతీన్నాయి కూడా? ఏమైనా రెండోకంటి వాడికి
తెలియకుండా సంసారం చూసుకుపోతున్నారు.
ఎప్పుడూ ఓ వస్తువుకోసం ఒకరి ఇంటికి వెళ్ళడానికి
యిష్టపడడం సూర్యం మాష్టారి మనసు.

వండి వార్చి పెట్టడం తప్ప యీ వస్తువుంది. అదిలేదని
యింట్లో వాళ్ళకి అక్కరలేదు. అలా సాగిపోతోంది
ఆ కుటుంబం.

కారడ మొగుడు కూడా ఎదో క్యాంకితో నూవరు
వైజుగా చేస్తున్నాడు. నెలకు విదాదువందలు జీతం
కాక ముడుతూనే ఉంటుంది. కాయ వండూ వాటిని
గురించి యిక చెప్పే అక్కర లేదమ్మా? అంది ఓ సారి
చెల్లెల్ని చూసాచ్చిన క్యామల.

అందరూ కారడ అదృష్టం గురించి మురిసిపోయారు.
ఆపండక్కి యీ పండక్కి కారడ రాకపోకవల్ల అత్త
వారింటి సమాచారం కొంతకొంత సూర్యం మాష్టారు
గార్కీ, రామ నుబ్బమ్మగార్లకు తెలియవచ్చింది.

కారడ అత్తగారు వట్టి జాలాయి మనిషట. రుపాయిని
వైసాలా ఖర్చు పెడుతుండటం, యిక ఉడపిల్లలు సరేసరి
ఎప్పుడు ఇంట్లో ఉంటారో, ఎప్పుడు ఇంట్లో ఉండరో
కూడా తెలియదట అని.

కారడ మొగుడు కూడా జాలాయిమనిషేనట. ఈ
మధ్య అతగాడుకూడా లేటుగా రాత్రిళ్ళు రావటం

తలుపు తియ్యగానే గుప్పన వాసన కొట్టడం కూడా జరిగేదట. కారడ ముందువీదో అనుకొంది. క్రమంగా అతను కబ్బుల్లో చేకాడి, త్రాగివస్తున్నాడని తెలిసింది. ఎప్పుడూ ఈ విషయం పుట్టింటి వాళ్ళకు తెలియ జెయ్యనే లేదు. ఓకోజు రాత్రి తప్పత్రాగి వచ్చి వెంటనే తలుపుతీయక లేటుగా తీసిందని నానామాటలు అని, ఆక్కడున్న కర్చి కర్రతీసి గొడ్డును బాదిసట్లు బాదాడట. ఆ దెబ్బతట వాతంవచ్చేసి వడిపోయింది. అది చూసి ఇంటిల్లి పాదికంగా రెచ్చిపోయాడు.

ఒకరు డాక్టరు దగ్గరుకు పరుగడితే, మరొకరు ఫోను దగ్గరుకు పరుగెత్తారు. సూర్యం మోస్తారు, రామసుబ్బమ్మ గార్లకు ఆ తెలిగ్రాం చూసాక కాళ్ళాడక ఎప్పుడు కారడను కంటితో చూడగలమా, లేదా అంటూ రెక్కలు కట్టుకు వచ్చినట్లు వచ్చిచేరారు.

కారడ పరిస్థితి ఆక్కడున్న నాలుకోజుల్లోను వాళ్ళకు తెలిసింది. ఆ ఇంటి వాతావనాన్ని అవగాహన చేసుకున్నారు. అత్తయ్య, కారడకు కొంచెం బాగుంది. ఇక మనం వెళ్ళిపోదాం అన్నారు మోస్తారు. అలాగే బాబు అంది రామసుబ్బమ్మగారు. ఇంట్లో నలుగురితో చెప్పేసి ఇంటికి చేరుకున్నారు.

శ ర శ

అమ్మా! రామసుబ్బమ్మగారు, క్యామలమ్మ గారు అంటూ వీధిలో నుంచి ఎవరో పిలుస్తున్నారు. ఎవరు... ఎవరు అంటూ గదిలో నుంచి రామసుబ్బమ్మగారు, పెరట్లో నుంచి క్యామలా ఒకేసారి వచ్చారు. ఆ జనాన్ని చూసి వారికి ఏం బోధపడలేదు.

అమ్మా మావ్వరుగారు బడినుంచి వస్తూ రక్తం వాంతి చేసుకొని వడిపోయారు. అంటూ మంచం మీద తీసుకు వచ్చిన మావ్వరు గార్ని లోపల వదుకో బెడుతూ అన్నాడు ఊరిపెద్ద నాయు.

ప్రెసిడెంటు కృష్ణమూర్తి డాక్టర్ని తీసుకొని చక్క వచ్చాడు. అప్పటికే రెండు మూడుసార్లు వాంతి చేసుకున్నారు మోస్తారు. డాక్టరు కరీకు పూర్తయింది. ఏవో మందు, ఇంజక్షన్లు ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

అలా ఇంజక్షన్లు, మందులు వాడుతూనే ఉన్నారు. వాటిదారి వాటిది, కోగందారి కోగంది అయిపోతోంది.

నాయుడు బాబు... అంటూ గుమ్మంలో అడుగు పెడుతున్న నాయుడు మరోసలుగురు పెద్దమనుష్యుల్ని చూసి గొల్లుమన్నారు రామసుబ్బమ్మ; క్యామలాను.

అంతా విన్నామమమ్మ? మేమా డాక్టరు గారి దగ్గర నుంచే వస్తున్నాం. ఉక్క మనిషిలాంటి సూర్యానికి ఆ కేస్పరమిటో నాకేం బోధపడలేదు. ఏళ్ళు మీ రాయా అంటే అదీ లేదు? ఇనుముకు చదలు వట్టడం కాదు అంది బొంగురు పోయిన కంఠంతో రామసుబ్బమ్మ గారు.

అమ్మా! కోగాలుకు వయో చేధంకాని వేద సాదాని లేదా కాని లేకమ్మ ఎవరికేనా రావచ్చు అన్నాడు నాయు. పరవాలేదమ్మ! ఈనాడు వైద్యరంగంలో చాలా ముందుకు పోతున్నాం. మీ రేమి కంగారు పడకండి. అదే తగ్గిపోతుంది అంటూ వాళ్ళకు చెప్పి ఆక్కడ నుంచి నాయు వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

మరో నాలుగు రోజులకు పిడుగులాంటి వార్త ఓక్షణంతో ఊరంతా వ్యాపించింది. సూర్యం మోస్తారు పోయారంటే పోయారని.

(నకేవం)

సైన్స్ టీచర్ : ఏరా! కృష్ణా చెవివలన వ్రప యోగాలు చెప్పరా!

కృష్ణ : మనం కాల్చిన చుట్ట, బీడి, సిగరెట్ ముక్కలు పెట్టుకోవచ్చు, ఇంకా పై నలు గూడా ఎంచక్కా దాచెయ్యచ్చు. ఇంకా కళ్ళద్దాలు పడకుండా పెట్టొచ్చు సార్!

సైన్స్-మాస్టర్ : పోనీ! ముక్కవలన

కృష్ణ : చీమిడి తీసుకోవచ్చు ఇంకా కళ్ళద్దాలు పెట్టుకోడాన్ని ఆధారంగా వుంటుంది సార్!

- ప్రవీణ్ సుశ్రీ, కొత్తగూడెం.